

fra saaledes, at man om hvert af disse Regnskaber egentlig kan sige, at man fuldstændigt har gennemgaaet det. Naar man, for at tage et Exempel, faaer Regnskabet for Landbohøjskolen med noget over 3,000 Bilag, kan man saa sige, at man har gennemgaaet det, naar man ikke har gennemgaaet Bilagene? Og det kan dog albrig falde Statsrevisionen ind at ville gennemgaae alle Bilag, f. Ex. til Vønningscontoen; naar man seer, at der paa denne Conto er udbetalt Vønninger overensstemmende med Bevillingen, og man veed, at de Embedsmænd, som Pengene ere bevilgede til, have eksisteret hele Aaret rundt, vilde det være et overflødig Arbejde at gennemgaae alle disse Bilag og see efter, om der for hver Maaned er en Dwittering fra hver enkelt Docent. Desuden har Statsrevisionen jo ogsaa antaget sig fritagen for Talrevisionen. Derfor troer jeg, at det Udtryk „gennemgaae“ kan man i ethvert Tilfælde ikke bruge om den Maade, hvorpaa Statsrevisionen benytter Special-Regnskaberne for at finde tilstrækkelig Oplysning. Den væsentligste Oplysning, der søges, er jo hyppigt om, hvad der skjuler sig paa en bestemt Conto; for at nævne et Exempel: dersom der er en Conto „Forskjellige Udgifter“, ønsker man at see, hvilke Udgifter der ere afholdte paa denne Conto, om det er Udgifter, som ikke høre hjemme paa de andre Conti i det samme Specialregnskab, eller man gennemgaaer ved Bygningsvæsenet en bestemt Conto for at see, hvad det er, der er blevet kaldt „Vedligeholdelsesarbejder“. Men det er ikke det, som jeg troer, man egentlig forstaaer ved Udtrykket „gennemgaae et Regnskab“; jeg troer, at ved en Deel af de Regnskaber, som Statsrevisionen benytter, er den ikke istand til at kunne sige, at den egentlig har gennemgaaet disse Regnskaber, uagtet den har benyttet dem paa tilbørlig Maade for at faae de nødvendige Oplysninger.

Fischer: Jeg skal i Henseende til det sidste Punkt erklære mig aldeles enig med den ærede sidste Taler; de Bemærkninger, han

fremsatte om det Udtryk, som er brugt her i Udkastet, „har gennemgaaet“, kan jeg ganske tiltræde. Det Regnskab, som overgives til Statsrevisionen, er jo vedkommende Ministers Regnskab til den lovgivende Magt. De Specialregnskaber, om hvilke der tales, ere de underordnede Regnskabsføreres Regnskaber, afslagte for vedkommende Minister. Det første Regnskab er det paalagt Statsrevisionen at gennemgaae, de sidste Regnskaber har Statsrevisionen derimod i og for sig Intet at gjøre med; de aflægges, som sagt, for vedkommende Minister, de gennemgaaes af den Revision, der staaer under vedkommende Minister, og decideres af denne. Statsrevisionen har Ret til at gjøre sig bekendt med disse Regnskaber i Genhold til Grundlovens Bestemmelse om, at den kan begjære sig alle Oplysninger meddeelte, og forsaavidt den altsaa finder Anledning til angaaende et eller andet Regnskabspunkt at søge nærmere Oplysninger end dem, der ere tilstede i det Regnskab, som er den overgivet, har den Ret til at begjære Detailregnskaberne og til at benytte dem, for, som det er rigtigt udtalt af det ærede Medlem, deri at søge Oplysning angaaende vedkommende Ministers for den bevilgende Myndighed afslagte Regnskab; men paa denne Maade at benytte Regnskaberne er noget ganske Andet end at gennemgaae dem, hvilket maa overlades til den vedkommende Revision under Ministeriet. Det er ofte hændet — jeg veed ikke Noget, som kan tydeliggjøre Sagen bedre —, at Statsrevisionen, ved at benytte saadanne Regnskaber til at søge Oplysninger, har stødt paa en eller anden Feil i dem. Hvad har da Statsrevisionen gjort ved dem? Den har Intet gjort, thi den havde ikke Noget at gjøre dermed og kunde ikke gjøre Noget derved; dersom Statsrevisionen gjorde Antegninger om saadanne Feil i Detailregnskaberne, vilde den gjøre Noget, som den ikke var istand til at bringe til noget Resultat, thi Statsrevisionen kan kun frembringe et Resultat gennem en Beslutning af Rigsdagen, men Rigsdagen kan ikke fatte Beslutning derom, det maa ved-